

32012R0260

L 94/22

SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA

30.3.2012.

UREDBA (EU) br. 260/2012 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**od 14. ožujka 2012.****o utvrđivanju tehničkih i poslovnih zahtjeva za kreditne transfere i izravna terećenja u eurima i o izmjeni Uredbe (EZ) br. 924/2009****(Tekst značajan za EGP)**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 114.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon proslijeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europske središnje banke ⁽¹⁾,uzimajući u obzir mišljenje Europskog gospodarskog i socijalnog odbora ⁽²⁾,djelujući u skladu s redovnom zakonodavnom procedurom ⁽³⁾,

budući da:

(1) Za pravilno funkcioniranje unutarnjeg tržišta potrebno je stvoriti integrirano tržište za elektronička plaćanja u eurima, bez razlikovanja između nacionalnih i prekograničnih plaćanja. U tu svrhu, projektom jedinstvenog područja plaćanja u eurima (SEPA) trebalo bi razviti zajedničke platne usluge na razini cijele Unije koje bi zamijenile postojeće nacionalne platne usluge. Uvođenjem otvorenih, zajedničkih platnih standarda, pravila i prakse i primjenom integrirane obrade plaćanja, SEPA bi trebala građanima i poduzećima u Uniji pružati sigurne, pristupačne i pouzdane platne usluge u eurima po konkurentnim cijenama. To bi trebalo vrijediti za SEPA plaćanja unutar i izvan nacionalnih granica pod istim osnovnim uvjetima i u skladu s istim pravima i obvezama, bez obzira na njihovu lokaciju unutar Unije. SEPA bi trebala biti dovršena na način koji olakšava pristup novim sudionicima na tržištu i razvoj novih proizvoda i kojim se stvaraju povoljniji uvjeti za jačanje konkurencije u platnim uslugama, te za nesmetani razvoj i brzu primjenu inovacija povezanih s plaćanjima po cijeloj Uniji. Stoga bi jačanje ekonomije razmjera, bolja operativna učinkovitost i veća konkurencija trebali izazvati pritisak na sniženje cijena usluga elektroničkog plaćanja u eurima, koje

predstavljaju najbolje moguće rješenje. To bi trebalo imati značajne učinke, posebno u državama članicama u kojima su plaćanja relativno skupa u usporedbi s drugim državama članicama. Prijelaz na SEPA-u stoga ne bi trebao biti praćen općim povećanjem cijena za sve korisnike platnih usluga, a posebno za potrošače. Umjesto toga, kada je korisnik platnih usluga (KPU) potrošač trebalo bi poticati načelo da se ne zaračunavaju veće naknade. Komisija će i dalje pratiti kretanja cijena u sektoru platnog prometa, te je pozvana da izradi njihovu godišnju analizu.

(2) Uspjeh SEPA-e vrlo je važan u gospodarskom i političkom smislu. SEPA je potpuno u skladu sa strategijom Europa 2020, čiji je cilj inteligentnije gospodarstvo u kojem prosperitet proizlazi iz inovativnosti i učinkovitijeg korištenja raspoloživih resursa. Europski parlament, u svojim rezolucijama od 12. ožujka 2009. ⁽⁴⁾ i 10. ožujka 2010. ⁽⁵⁾ o provedbi SEPA-e, kao i Vijeće, u svojim zaključcima usvojenim 2. prosinca 2009. naglasili su važnost brze migracije na SEPA-u.

(3) Direktiva 2007/64/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. studenoga 2007. o platnim uslugama na unutarnjem tržištu ⁽⁶⁾ predstavlja modernu pravnu osnovu za uspostavu unutarnjeg tržišta plaćanja, čiji je osnovni element SEPA.

(4) Uredba (EZ) br. 924/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o prekograničnim plaćanjima u Zajednici ⁽⁷⁾ također predviđa brojne olakšavajuće mjere za uspjeh SEPA-e, kao što je proširenje načela jednakih naknada za prekogranična izravna terećenja i dostupnost za izravna terećenja.

(5) Nastojanja oko samoregulacije europskog bankovnog sektora u okviru inicijative SEPA pokazala su se nedostatnima za pospješivanje usklađene migracije na sheme kreditnih transfera i izravnih terećenja na razini cijele Unije, kako na strani ponude tako i na strani potražnje. Poglavitito nisu u dovoljnoj mjeri i na transparentan način uzeti u obzir interesi potrošača i drugih korisnika. Trebalo bi uvažiti mišljenja svih zainteresiranih strana. Osim toga, taj samoregulatorni proces nije bio podvrgnut odgovarajućim mehanizmima upravljanja, što djelomično objašnjava sporo prihvaćanje na strani potražnje. Iako

⁽¹⁾ SL C 155, 25.5.2011., str. 1.⁽²⁾ SL C 218, 23.7.2011., str. 74.⁽³⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 14. veljače 2012. (još nije objavljeno u Službenom listu) i Odluka Vijeća od 28. veljače 2012.⁽⁴⁾ SL C 87 E, 1.4.2010., str. 166.⁽⁵⁾ SL C 349 E, 22.12.2010., str. 43.⁽⁶⁾ SL L 319, 5.12.2007., str. 1.⁽⁷⁾ SL L 266, od 9.10.2009., str. 11.

nedavno osnivanje Vijeća SEPA-e predstavlja značajno poboljšanje upravljanja projektom SEPA-e, upravljanje je još uvijek, načelno i formalno, velikim dijelom u rukama Europskog platnog vijeća (European Payment Council, EPC). Stoga bi Komisija prije kraja 2012. trebala ocijeniti dogovore o upravljanju za cijeli projekt SEPA-e i, prema potrebi, podnijeti prijedlog. U okviru tog ocjenjivanja trebalo bi, između ostalog, provjeriti sastav EPC-a, uzajamno djelovanje EPC-a i neke krovne upravljačke strukture kao što je Vijeće SEPA-e, kao i ulogu te krovne strukture.

- (6) Samo brzi i potpuni prijelaz na kreditne transfere i izravna terećenja na razini cijele Unije donijet će sve koristi od integriranog tržišta plaćanja, čime će se ukinuti visoki troškovi paralelnog rada „naslijedenih” platnih proizvoda i SEPA proizvoda. Stoga treba odrediti pravila za izvršavanje svih transakcija kreditnog transfera i izravnog terećenja u eurima unutar Unije. Međutim, kartične transakcije ne bi trebale biti uključene u ovoj fazi, budući da su zajednički standardi za kartična plaćanja u Uniji još u fazi razvoja. Novčane doznake, plaćanja koja se obrađuju interno, platne transakcije velikih vrijednosti, plaćanja između pružatelja platnih usluga za njihov vlastiti račun i plaćanja preko mobilnog telefona ili nekog drugog telekomunikacijskog sredstva, digitalnog ili informacijsko-tehnološkog uređaja ne bi trebala biti obuhvaćena tim pravilima, budući da te platne usluge nisu usporedive s kreditnim transferima i izravnim terećenjima. Ako se kao sredstvo za iniciranje platne transakcije koristi platna kartica na prodajnom mjestu ili se koristi neki drugi uređaj kao npr. mobilni telefon, bilo na prodajnom mjestu ili na daljinu, što izravno rezultira kreditnim transferom ili izravnim terećenjem na račun za plaćanje ili sa računa za plaćanje utvrđenog pomoću postojećeg nacionalnog osnovnog broja bankovnog računa (BBAN) ili međunarodnog broja bankovnog računa (IBAN), takvu transakciju ipak treba uključiti. Osim toga, s obzirom na specifične karakteristike plaćanja koja se obrađuju putem sustava velikih plaćanja, npr. njihov visoki prioritet, -hitnost i, prvenstveno, velike iznose, takva plaćanja ne bi trebala biti obuhvaćena ovom Uredbom. Ta isključenost ne bi se trebala odnositi na plaćanja izravnog terećenja, osim ako je platitelj izričito zahtijevao da se plaćanje obavlja preko sustava velikih plaćanja.
- (7) Danas postoji više platnih usluga, većinom za plaćanja putem interneta, u kojima se također koristi IBAN i poslovni identifikacijski kôd (BIC), a temelje se na kreditnim transferima ili izravnim terećenjima, ali imaju i druga obilježja. Očekuje se da će se te usluge proširiti izvan nacionalnih granica, te da bi one mogle zadovoljiti potražnju potrošača za inovativnim, sigurnim i jeftinim platnim uslugama. Kako se takve usluge ne bi isključile s tržišta, odredbe o konačnim datumima za kreditne transfere i izravna terećenja iz ove Uredbe trebale bi se primjenjivati samo na kreditne transfere i izravna terećenja koja su osnova tih transakcija.
- (8) U velikoj većini platnih transakcija u Uniji moguće je utvrditi jedinstveni račun za plaćanje samo pomoću IBAN-a, bez navođenja BIC-a. Uzimajući u obzir tu činjenicu, banke su u većem broju država članica već uvele direktorij, bazu podataka ili neka druga tehnička sredstva za utvrđivanje BIC-a koji odgovara određenom IBAN-u. BIC se traži samo u vrlo malom, još preostalom broju slučajeva. Čini se neopravdano i previše opterećujuće obvezivati sve platitelje i primatelje plaćanja širom Unije da u malom broju slučajeva u kojima je to sada potrebno uz IBAN navode i BIC. Mnogo jednostavniji način bio bi da pružatelji platnih usluga i druge stranke riješe i eliminiraju slučajeve u kojima se račun za plaćanje ne može nedvosmisleno utvrditi pomoću IBAN-a. Stoga treba razviti potrebna tehnička sredstva kako bi se svim korisnicima omogućilo nedvosmisleno utvrđivanje računa za plaćanje isključivo pomoću IBAN-a.
- (9) Da bi se kreditni transfer mogao izvršiti treba biti dostupan račun za plaćanje primatelja plaćanja. Stoga, s ciljem poticanja uspješnog korištenja usluga kreditnog transfera i izravnog terećenja na razini Unije, treba uvesti obvezu dostupnosti za cijelu Uniju. Nadalje, u svrhu povećanja transparentnosti primjereno je da se ta obveza i obveza dostupnosti za izravna terećenja, koja je već uvedena Uredbom (EZ) br. 924/2009, objedine u jednom pravnom aktu. Svi računi za plaćanje primatelja plaćanja koji su dostupni za nacionalni kreditni transfer trebali bi biti dostupni i preko sheme za kreditni transfer na razini Unije. Svi računi za plaćanje platiteljâ koji su dostupni za nacionalna izravna terećenja trebali bi biti dostupni i preko sheme izravnog terećenja za cijelu Uniju. To bi trebalo vrijediti bez obzira na to, sudjeluje li pružatelj platnih usluga (PPU) u dotičnoj shemi kreditnog transfera ili izravnog terećenja ili ne.
- (10) Tehnička interoperabilnost preduvjet je za konkurenciju. U svrhu stvaranja integriranog tržišta za sustave elektroničkog plaćanja u eurima, bitno je da obradu kreditnih transfera i izravnih terećenja ne ometaju poslovna pravila ili tehničke zapreke kao što je obvezno sudjelovanje u više od jednog sustava za namiru prekograničnih plaćanja. Kreditni transferi i izravna terećenja trebala bi se izvršavati prema shemi čija osnovna pravila primjenjuju pružatelji platnih usluga koji predstavljaju većinu pružatelja platnih usluga u većini država članica i koji čine većinu pružatelja platnih usluga u Uniji, te koja su ista kako za prekogranične tako i za isključivo nacionalne transakcije kreditnog transfera i izravnog terećenja. Postoji li više od jednog platnog sustava za obradu takvih plaćanja, takvi bi platni sustavi trebali biti interoperabilni korištenjem standarda na razini Unije i međunarodnih standarda, kako bi svi korisnici platnih usluga i svi pružatelji platnih usluga mogli koristiti prednosti integriranih plaćanja male vrijednosti u eurima diljem Unije.

- (11) S obzirom na specifičnosti poslovnog tržišta, dok sheme kreditnog transfera ili izravnog terećenja između poslovnih subjekata moraju biti u skladu sa svim drugim odredbama ove Uredbe, uključujući i ista pravila za prekogranične i nacionalne transakcije, uvjet da sudionici predstavljaju većinu pružatelja platnih usluga u većini država članica treba vrijediti samo u mjeri da pružatelji platnih usluga koji pružaju usluge kreditnog transfera ili izravnog terećenja između poslovnih subjekata predstavljaju većinu pružatelja platnih usluga u većini država članica u kojima su takve usluge dostupne, te da predstavljaju većinu pružatelja platnih usluga koji pružaju takve usluge unutar Unije.
- (12) Izuzetno je važno utvrditi tehničke zahtjeve koji nedvosmisleno određuju koje osobine mora imati platna shema na razini Unije, koji će biti oblikovani u okviru odgovarajuće strukture upravljanja, kako bi se osigurala interoperabilnost platnih sustava. Takvi tehnički zahtjevi ne bi trebali ograničavati fleksibilnost i inovativnost, nego bi trebali biti otvoreni i neutralni u odnosu na moguća nova kretanja i poboljšanja na tržištu plaćanja. Tehnički zahtjevi trebali bi se temeljiti na uvažavanju posebnih karakteristika kreditnih transfera i izravnih terećenja, posebno što se tiče elemenata podataka u platnoj poruci.
- (13) Ključno je poduzeti mjere za jačanje povjerenja korisnika platnih usluga u korištenje takvih usluga, posebno za izravna terećenja. Takve mjere trebale bi omogućiti platiteljima da svojim pružateljima platnih usluga nalože ograničenje naplate izravnog terećenja na određeni iznos ili određeno razdoblje, i da sastave posebne pozitivne ili negativne liste primatelja plaćanja. U okviru uvođenja sheme izravnog terećenja na razini Unije primjereno je da potrošači imaju koristi od takvih kontrola. Pa ipak, radi praktične primjene takvih kontrola na primatelje plaćanja, važno je da pružatelji platnih usluga mogu obavljati takve kontrole na osnovi IBAN-a i, u prijelaznom razdoblju, ali samo gdje je to nužno, BIC-a ili neke druge jedinstvene identifikacijske oznake kreditora određenih primatelja plaćanja. Ostala relevantna prava korisnika već su utvrđena Direktivom 2007/64/EZ, te bi trebala biti u potpunosti zajamčena.
- (14) Tehnička standardizacija temelj je integracije mreža kao što je tržište plaćanja Unije. Primjena standarda koje su izradila međunarodna ili europska standardizacijska tijela treba biti obvezna za sve relevantne transakcije, počevši od određenog datuma. U kontekstu plaćanja, ti obvezni standardi obuhvaćaju IBAN, BIC i standard ISO 20022 XML za slanje poruka u vezi s financijskim uslugama. Stoga je primjena tih standarda od strane svih pružatelja platnih usluga uvjet za potpunu interoperabilnost u cijeloj Uniji. Poglavitno bi trebalo poticati obvezno korištenje IBAN-a i BIC-a, gdje je to potrebno, pomoću sveobuhvatnih i olakšavajućih mjera u državama članicama, kako bi se omogućio nesmetan i lagan prijelaz na kreditne transfere i izravna terećenja na razini cijele Unije, posebno za potrošače. Pružateljima platnih usluga bi trebalo omogućiti dogovaranje, bilateralno ili multilateralno o proširenju skupa latiničnih znakova kako bi se omogućilo korištenje regionalnih inačica standardnih poruka u okviru SEPA-e.
- (15) Apsolutno je nužno da svi sudionici, a posebno građani Unije, budu propisno i pravodobno informirani, kako bi bili potpuno spremni za promjene koje donosi SEPA. Stoga bi glavne zainteresirane strane kao što su pružatelji platnih usluga, javne uprave i nacionalne središnje banke, kao i drugi veći korisnici redovnih plaćanja, trebali voditi posebne i opsežne informativne kampanje, razmjernje potrebama i prilagođene njihovoj publici, s ciljem podizanja javne svijesti i pripremanja građana za migraciju na SEPA-u. U vezi s time građane treba upoznati s migracijom BBAN-a na IBAN. Nacionalni koordinacijski odbori za SEPA-u najpozvaniji su koordinirati takve informativne kampanje.
- (16) Kako bi se omogućio usklađeni prijelaz, u interesu jasnoće i jednostavnosti za potrošače, primjereno je odrediti jedinstveni krajnji rok za migraciju do kojega bi sve transakcije kreditnog transfera i izravnog terećenja trebale ispuniti te tehničke zahtjeve, ostavljajući tržište otvorenim za daljnji razvoj i inovacije.
- (17) Tijekom prijelaznog razdoblja države članice trebale bi dopustiti pružateljima platnih usluga da omogućе potrošačima nastavak korištenja BBAN-a za nacionalne platne transakcije, pod uvjetom da je osigurana interoperabilnost, na način da dotični PPU tehnički i sigurno pretvara BBAN u odgovarajuću jedinstvenu identifikacijsku oznaku računa za plaćanje. PPU ne bi trebao naplaćivati nikakve izravne ili neizravne troškove ili druge naknade u vezi s tom uslugom.
- (18) Unatoč razlikama u razvijenosti usluga kreditnog transfera i izravnog terećenja između država članica, određivanje zajedničkog krajnjeg roka na kraju odgovarajućeg razdoblja implementacije, koji bi omogućio provedbu svih potrebnih procesa, pridonijelo bi koordiniranoj, usklađenoj i integriranoj migraciji na SEPA-u i pomoglo u sprečavanju „dvostrinske SEPA-e” i, koja bi izazvala veću zbunjenost među potrošačima.
- (19) Pružatelji platnih usluga i korisnici platnih usluga trebali bi imati dovoljno vremena za prilagodbu tehničkim zahtjevima. Međutim, razdoblje prilagodbe ne bi trebalo nepotrebno odgađati pogodnosti za potrošače ili kažnjavati nastojanja proaktivnih operatora koji su već prešli na SEPA-u. Za nacionalne i prekogranične platne transakcije pružatelji bi platnih usluga trebali svojim poslovnim klijentima pružati potrebne tehničke usluge kako bi osigurali nesmetan i siguran prijelaz na tehničke zahtjeve propisane ovom Uredbom.

- (20) Važno je osigurati pravnu sigurnost platnoj industriji u vezi s poslovnim modelima za izravna terećenja. Reguliranje višestranih međubankovnih naknada za izravna terećenja ključno je za stvaranje neutralnih uvjeta tržišnog natjecanja između pružatelja platnih usluga, a time i za omogućavanje razvoja jedinstvenog tržišta za izravna terećenja. Takve naknade za transakcije koje su odbačene, odbijene, vraćene ili poništene jer se ne mogu izvršiti na propisani način ili imaju za posljedicu iznimnu obradu (takozvane „R-transakcije”, gdje slovo „R” može označavati „reject” (odbacivanje), „refusal” (odbijanje), „return” (vraćanje), „reversal” (poništenje), „revocation” (opozivanje) ili „request for cancellation” (zahtjev za otkazivanje) mogu pridonijeti učinkovitoj raspodjeli troškova na unutarnjem tržištu. Stoga se za stvaranje učinkovitog europskog tržišta izravnog terećenja čini korisnim zabraniti višestranu međubankovnu naknadu (VMN) po transakciji. Međutim, naknade za R-transakcije treba dopustiti, pod uvjetom da ispunjavaju određene uvjete. U interesu transparentnosti i zaštite potrošača pružatelji platnih usluga moraju pružiti potrošačima jasne i razumljive informacije o naknadama za R-transakcije. U svakom slučaju, pravila o R-transakcijama ne dovode u pitanje primjenu članaka 101. i 102. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU). Osim toga, treba spomenuti da izravna terećenja i kartična plaćanja općenito imaju različita obilježja, posebno u smislu većih mogućnosti za primatelje plaćanja da pomoću već postojećeg ugovora između primatelja plaćanja i platitelja potiču korištenje izravnog terećenja od strane platitelja, dok za kartična plaćanja takav prethodni ugovor ne postoji, te je platna transakcija često izolirani i neredoviti događaj. Stoga odredbe o višestranim međubankovnim naknadama za izravna terećenja ne dovode u pitanje analizu višestranih međubankovnih naknada za kartične platne transakcije prema pravilima tržišnog natjecanja u Uniji. Dodatne opcionalne usluge nisu obuhvaćene zabranom prema ovoj Uredbi, ako se jasno i jednoznačno razlikuju od temeljnih usluga izravnog terećenja, i ako pružatelji platnih usluga i korisnici platnih usluga imaju potpunu slobodu u ponudi ili korištenju takvih usluga. Unatoč tome, one i dalje podliježu pravilima tržišnog natjecanja Unije i nacionalnih država.
- (21) Stoga bi mogućnost primjene VMN-a po transakciji za nacionalna i prekogranična izravna terećenja trebala biti vremenski ograničena, te bi trebalo odrediti opće uvjete primjene međubankovnih naknada za R-transakcije.
- (22) Komisija bi trebala nadzirati visinu naknada za R-transakcije u cijeloj Uniji. Naknade za R-transakcije na unutarnjem tržištu trebale bi s vremenom konvergirati tako da njihove razlike između država članica ne ugrožavaju jednake mogućnosti tržišnog natjecanja.
- (23) U nekim državama članicama postoje određene naslijeđene platne usluge koje jesu kreditni transferi ili izravna terećenja, ali često zbog povijesnih ili pravnih razloga, imaju vrlo specifične funkcionalnosti. Transakcijski obujam tih usluga u pravilu je malen. Zato bi se takve usluge trebale svrstati u „proizvode tržišnih niša” (niche products). Prijelazno razdoblje za takve proizvode, dovoljno dugo da minimalizira migracijski učinak na korisnike platnih usluga, trebalo bi objema stranama tržišta pomoći da se najprije usredotoče na migraciju većine kreditnih transfera i izravnih terećenja, čime bi se omogućilo ranije korištenje većine potencijalnih prednosti integriranog tržišta plaćanja u Uniji. U nekim državama članicama postoje specifični instrumenti izravnog terećenja koji se čine vrlo sličnima kartičnim platnim transakcijama, utoliko što se platitelj koristi karticom na prodajnom mjestu za iniciranje platne transakcije, ali temelj te platne transakcije jest izravno terećenje. U takvim platnim transakcijama kartica se koristi jedino za očitavanje, kako bi se olakšalo elektroničko generiranje ovlaštenja koje potpisuje platitelj na prodajnom mjestu. Iako se takve platne usluge ne mogu svrstati u proizvode tržišnih niša, potrebno je prijelazno razdoblje za takve platne usluge zbog znatnog opsega transakcija koje one uključuju. Kako bi se zainteresiranim stranama omogućila primjena odgovarajuće zamjene u okviru SEPA-e, to bi prijelazno razdoblje trebalo biti dovoljno dugo.
- (24) Za pravilno funkcioniranje unutarnjeg tržišta plaćanja ključno je platiteljima, kao što su potrošači, poslovni subjekti ili javna tijela, omogućiti slanje kreditnih transfera na račune za plaćanje koje primatelji plaćanja imaju kod pružatelja platnih usluga u drugim državama članicama, i koji su dostupni u skladu s ovom Uredbom.
- (25) S ciljem osiguranja nesmetanog prijelaza na SEPA-u, valjano odobrenje primatelja plaćanja za naplatu ponavljajućih izravnih terećenja u okviru naslijeđene sheme trebalo bi i dalje vrijediti nakon isteka krajnjeg roka za migraciju, utvrđenog ovom Uredbom. Takvo odobrenje trebalo bi se smatrati kao suglasnost dana platiteljevom PPU-u za izvršavanje ponavljajućih izravnih terećenja koja naplaćuje primatelj plaćanja u skladu s ovom Uredbom, ako ne postoje nacionalni propisi u vezi s nastavkom valjanosti ovlaštenja ili sporazumi klijenata kojima se mijenjaju ovlaštenja za izravna terećenja radi nastavka njihove valjanosti. Međutim, prava potrošača moraju biti zaštićena, i ako postojeća ovlaštenja za izravno terećenje obuhvaćaju prava na bezuvjetan povrat novčanih sredstava, ta prava moraju biti sačuvana.
- (26) Nadležna bi tijela trebala biti ovlaštena za učinkovito obavljanje svojih nadzornih dužnosti i poduzimanje svih potrebnih mjera, uključujući i razmatranje prigovora, kako bi osigurala da pružatelji platnih usluga ispunjavaju odredbe ove Uredbe. Također, države bi članice trebale omogućiti podnošenje prigovora protiv korisnika platnih usluga koji se ne pridržavaju ove Uredbe, i omogućiti provedbu ove Uredbe pomoću administrativnih ili sudskih sredstava na djelotvoran i učinkovit način. Radi promicanja usklađenosti

s ovom Uredbom nadležna bi tijela raznih država članica trebala surađivati međusobno te, prema potrebi, s Europskom središnjom bankom (ESB), nacionalnim središnjim bankama država članica i drugim relevantnim nadležnim tijelima, kao što je europsko nadzorno tijelo (Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo), osnovano na temelju Uredbe (EU) br. 1093/2010 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ (EBA), imenovano na temelju propisa Unije ili nacionalnih država koji se primjenjuju na pružatelje platnih usluga.

- (27) Države bi članice trebale propisati pravila o sankcijama koje se primjenjuju za kršenje ove Uredbe i osigurati da te sankcije budu učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće, te da se primjenjuju. Te sankcije ne bi se trebale primjenjivati na potrošače.
- (28) S ciljem omogućavanja pravne zaštite u slučaju nepropisne primjene ove Uredbe ili sporova između korisnika platnih usluga i pružatelja platnih usluga u vezi s pravima i obvezama koje proizlaze iz ove Uredbe, države bi članice trebale utvrditi odgovarajuće i učinkovite izvansudske pritužbene postupke i postupke izvanskodskog rješavanja sporova. Države bi članice trebale moći odlučiti da se ti postupci primjenjuju samo na potrošače ili samo na potrošače i mikropoduzeća.
- (29) Komisija bi trebala podnijeti izvješće Europskom parlamentu, Vijeću, Europskom gospodarskom i socijalnom odboru, EBA-i i ESB-u o primjeni ove Uredbe. Tom bi izvješću trebalo, prema potrebi, priložiti prijedlog izmjena ove Uredbe.
- (30) Kako bi se osigurala ažurnost tehničkih zahtjeva za kreditne transfere i izravna terećenja u eurima, ovlaštenje za donošenje pravnih akata u vezi s tim tehničkim zahtjevima trebalo bi delegirati Komisiji u skladu s člankom 290. UFEU-a. U izjavi (br. 39) o članku 290. UFEU-a, priloženoj Završnom aktu Međuvladine konferencije koja je donijela Lisabonski ugovor, Konferencija je primila na znanje namjeru Komisije da nastavi konzultacije sa stručnjacima koje su imenovale države članice u pripremi nacrtu delegiranih pravnih akata na području financijskih usluga, u skladu s ustaljenom praksom. Od posebne je važnosti da Komisija tijekom svojih pripremnih aktivnosti obavi primjerene i transparentne konzultacije, uključujući i s ESB-om i svim zainteresiranim stranama. Tijekom pripreme i izrade delegiranih pravnih akata Komisija bi trebala osigurati slanje relevantnih dokumenata Europskom parlamentu i Vijeću istodobno, pravodobno i na primjereni način.
- (31) Budući da bi pružatelji platnih usluga u državama članicama čija valuta nije euro trebali poduzeti posebne pripreme radnje izvan tržišta plaćanja za svoje nacionalne valute, takvim bi pružateljima platnih usluga trebalo omogućiti

odgodu primjene tehničkih zahtjeva na određeno razdoblje. Međutim, države članice čija valuta nije euro trebale bi ispuniti tehničke zahtjeve kako bi se stvorilo pravo europsko platno područje koje će ojačati unutarnje tržište.

- (32) S ciljem osiguranja široke javne potpore SEPA-i, nužna je visoka razina zaštite platitelja, posebno u vezi s transakcijama izravnog terećenja. Postojeća i jedina -paneuropska shema izravnog terećenja za potrošače, koju je razvio EPC, osigurava „bespogovorno“, bezuvjetno pravo na povrat novčanih sredstava za autorizirana plaćanja u roku od 8 tjedana od datuma terećenja novčanih sredstava, iako to pravo na povrat podliježe nekolicini uvjeta prema člancima 62. i 63. Direktive 2007/64/EZ. S obzirom na situaciju koja prevladava na tržištu i potrebu osiguranja visoke razine zaštite potrošača, učinak tih odredaba trebalo bi procijeniti u izvješću koje, u skladu s člankom 87. Direktive 2007/64/EZ, Komisija podnosi Europskom parlamentu, Vijeću, Europskom gospodarskom i socijalnom odboru i ESB-u najkasnije do 1. studenoga 2012., uključujući, prema potrebi, prijedlog za njihovu reviziju.
- (33) Direktiva 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom prijenosu takvih podataka ⁽²⁾ uređuje obradu osobnih podataka koja se provodi u skladu s ovom Uredbom. Migracija na SEPA-u i uvođenje zajedničkih standarda i pravila za plaćanja trebale bi se temeljiti na poštovanju nacionalnog prava o zaštiti osjetljivih osobnih podataka u državama članicama i zaštiti interesa građana Unije.
- (34) Financijske poruke koje se odnose na plaćanja i transfere unutar SEPA-e ne pripadaju u djelokrug Sporazuma između Europske unije i Sjedinjenih Američkih Država od 28. lipnja 2010. o obradi i prijenosu podataka iz financijskih poruka iz Europske unije u Sjedinjene Države za potrebe Programa praćenja financiranja terorizma ⁽³⁾.
- (35) Budući da se cilj ove Uredbe, a to je utvrđivanje tehničkih i poslovnih zahtjeva za kreditne transfere i izravna terećenja u eurima, ne može u dovoljnoj mjeri postići na razini država članica, te da se on, zbog svojeg opsega i učinaka, može bolje postići na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti, navedenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti, navedenim u tom članku, ova se Uredba ograničava na ono što je nužno za postizanje toga cilja.

⁽¹⁾ SL L 331, 15.12.2010., str. 12.

⁽²⁾ SL L 281, 23.11.1995., str. 31.

⁽³⁾ SL L 195, 27.7.2010., str. 5.

- (36) Prema članku 5., stavku 1. Uredbe (EZ) br. 924/2009, države članice moraju ukinuti nacionalne obveze izvješćivanja na osnovi namire za statistiku platne bilance, koje vrijede za pružatelje platnih usluga u vezi s platnim transakcijama njihovih klijenata u vrijednosti do EUR 50 000. Prikupljanje statističkih podataka za platnu bilancu na osnovi namire započelo je nakon završetka deviznih kontrola, i predstavlja do sada najvažniji izvor podataka, zajedno s ostalim izvorima kao što su neposredne ankete, koji pridonose kvaliteti statističkih podataka. Od početka 1990-ih neke su države članice odlučile da će se više oslanjati na informacije dostavljene izravno od društava i kućanstava nego na podatke koje dostavljaju banke u ime svojih klijenata. Iako izvješćivanje na osnovi namire predstavlja rješenje kojim se, u odnosu na društvo u cjelini, smanjuju troškovi sastavljanja platne bilance, uz istodobno osiguravanje kvalitetne statistike platne bilance, u uskom smislu prekograničnih plaćanja održanje takvog izvješćivanja može u nekim državama članicama smanjiti učinkovitost i povećati troškove. Budući da je jedan od ciljeva SEPA-e smanjenje troškova prekograničnih plaćanja, izvješćivanje o platnoj bilanci na osnovi namire trebalo bi u potpunosti ukinuti.
- (37) Radi povećanja pravne sigurnosti primjereno je uskladiti rokove za međubankovne naknade, navedene u članku 7. Uredbe (EZ) br. 924/2009, s odredbama ove Uredbe.
- (38) Stoga bi Uredbu (EZ) br. 924/2009 trebalo na odgovarajući način izmijeniti,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.

Predmet i područje primjene

1. Ovom Uredbom propisuju se pravila o transakcijama kreditnog transfera i izravnog terećenja u eurima unutar Unije kada se i platitelj pružatelj platnih usluga i pružatelj usluga primatelja plaćanja nalaze u Uniji, odnosno kada se jedini pružatelj platnih usluga (PPU) koji sudjeluje u platnoj transakciji nalazi u Uniji.
2. Ova Uredba ne primjenjuje se na:
 - (a) platne transakcije koje se obavljaju između pružatelja platnih usluga i unutar njih, uključujući i njihove zastupnike ili podružnice, za njihov vlastiti račun;
 - (b) platne transakcije koje se obrađuju i namiruju putem sustava velikih plaćanja, osim transakcija izravnog terećenja čije obavljanje putem sustava velikih plaćanja platitelj nije izričito zahtijevao;
 - (c) platne transakcije pomoću platne kartice ili sličnog uređaja, uključujući podizanje gotovine, osim ako se platna kartica ili sličan uređaj koristi samo za dobivanje potrebnih informa-

cija za neposredno izvršenje kreditnog transfera ili izravnog terećenja na račun za plaćanje i sa računa za plaćanje utvrđenog pomoću BBAN-a ili IBAN-a.

- (d) platne transakcije putem telekomunikacijskog, digitalnog ili IT-uređaja, ako takve transakcije ne rezultiraju kreditnim transferom ili izravnim terećenjem na račun za plaćanje i sa računa za plaćanje utvrđenog pomoću BBAN-a ili IBAN-a;
- (e) transakcije novčane pošiljke prema definiciji iz članka 4., točke 13. Direktive 2007/64/EZ;
- (f) platne transakcije prijenosa elektroničkog novca prema definiciji iz članka 2. točke 2. Direktive 2009/110/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o osnivanju, obavljanju djelatnosti i bonitetnom nadzoru poslovanja institucija za elektronički novac ⁽¹⁾, osim ako je posljedica takvih transakcija kreditni transfer ili izravno terećenje na račun za plaćanje i sa računa za plaćanje utvrđenog pomoću BBAN-a ili IBAN-a.

3. Ako se platne sheme temelje na platnim transakcijama u obliku kreditnih transfera ili izravnih terećenja, ali imaju dodatne, opcionalne osobine ili usluge, ova Uredba primjenjuje se samo na osnovne kreditne transfere ili izravna terećenja.

Članak 2.

Definicije

U smislu ove Uredbe vrijede sljedeće definicije:

- (1) „kreditni transfer” znači nacionalna ili prekogranična platna usluga kojom se račun za plaćanje primatelja plaćanja odobrava za platnu transakciju ili niz platnih transakcija na teret platiteljevog računa za plaćanje od strane PPU-a kod kojeg se vodi platitelj račun za plaćanje, na osnovi instrukcije koju daje platitelj;
- (2) „izravno terećenje” znači nacionalna ili prekogranična platna usluga za terećenje platiteljevog računa za plaćanje, kada platnu transakciju inicira primatelj plaćanja na osnovi suglasnosti platitelja;
- (3) „platitelj” znači fizička ili pravna osoba koja ima račun za plaćanje i koja da suglasnost za izvršenje nalog za plaćanje s tog računa ili, ako platitelj račun za plaćanje ne postoji, fizička ili pravna osoba koja daje nalog za plaćanje u korist računa za plaćanje primatelja plaćanja;
- (4) „primatelj plaćanja” znači fizička ili pravna osoba koja ima račun za plaćanje i za koju su namijenjena novčana sredstva koja su predmet platne transakcije;
- (5) „račun za plaćanje” znači račun koji glasi na jednog ili više korisnika platnih usluga, a koristi se za izvršavanje platnih transakcija;

⁽¹⁾ SL L 267, 10.10.2009., str. 7.

- (6) „platni sustav” znači sustav za prijenos novčanih sredstava s formalnim i standardiziranim postupcima i zajedničkim pravilima za obradu, obračun ili namiru platnih transakcija;
- (7) „platna shema” znači jedinstveni skup pravila, praksâ, standarda i/ili provedbenih smjernica, dogovoren između pružatelja platnih usluga za izvršavanje platnih transakcija u Uniji i unutar država članica, koji je odvojen od bilo kakve infrastrukture ili platnog sustava koja/koji podupire njegovu primjenu;
- (8) „PPU” znači pružatelj platnih usluga iz bilo koje od kategorija navedenih u članku 1., stavku (1) Direktive 2007/64/EZ, te fizičke i pravne osobe iz članka 26. Direktive 2007/64/EZ, s izuzetkom tijela navedenih u članku 2. Direktive 2006/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2006. o osnivanju i obavljanju djelatnosti kreditnih institucija ⁽¹⁾, za koja vrijedi izuzeće prema članku 2., stavku 3. Direktive 2007/64/EZ;
- (9) „KPU” znači fizička ili pravna osoba koja se koristi platnom uslugom u svojstvu platitelja ili primatelja plaćanja;
- (10) „platna transakcija” znači prijenos novčanih sredstava između računa za plaćanje u Uniji, koji je inicirao platitelj ili primatelj plaćanja, neovisno o bilo kakvim temeljnim obvezama između platitelja i primatelja plaćanja;
- (11) „nalog za plaćanje” znači instrukcija koju platitelj ili primatelj plaćanja podnosi svom PPU-u, a kojom se traži izvršenje platne transakcije;
- (12) „međubankovna naknada” znači naknada koja se plaća između platiteljevog PPU-a i PPU-a primatelja plaćanja za transakcije izravnog terećenja;
- (13) „VMN” znači multilateralna međubankovna naknada koja je predmet aranžmana između više od dvaju pružatelja platnih usluga;
- (14) „BBAN” znači identifikacijski broj računa za plaćanje kojim se jednoznačno utvrđuje individualni račun za plaćanje kod PPU-a u nekoj državi članici i koji se može koristiti samo za nacionalne platne transakcije, dok se taj isti račun za plaćanje za prekogranične platne transakcije utvrđuje pomoću IBAN-a;
- (15) „IBAN” znači međunarodni identifikacijski broj računa za plaćanje kojim se jednoznačno utvrđuje individualni račun za plaćanje u nekoj državi članici, a čije elemente određuje Međunarodna organizacija za standardizaciju (ISO);
- (16) „BIC” znači poslovni identifikacijski kod kojim se nedvosmisleno utvrđuje PPU, a čije elemente određuje ISO;
- (17) „Standard ISO 20022 XML” znači standard za kreiranje elektroničkih financijskih poruka prema definiciji ISO-a, koji sadrži fizički prikaz platnih transakcija u sintaksi XML, u skladu s poslovnim pravilima i provedbenim smjernicama za sheme na razini Unije za platne transakcije koje spadaju u područje primjene ove Uredbe;
- (18) „sustav velikih plaćanja” znači platni sustav čija je glavna svrha obrada, obračun ili namira pojedinačnih platnih transakcija visokog prioriteta i žurnosti, te prvenstveno velikih iznosa;
- (19) „datum namire” znači datum na koji se obveze u vezi s prijenosom novčanih sredstava podmiruju između platiteljevog PPU-a i PPU-a primatelja plaćanja;
- (20) „naplata” znači dio transakcije izravnog terećenja koji započinje njenim iniciranjem od strane primatelja plaćanja sve do njenog završetka u obliku uobičajenog terećenja platiteljevog računa za plaćanje;
- (21) „ovlaštenje” znači izražavanje suglasnosti i davanje odobrenja koje platitelj daje primatelju plaćanja i (izravno, ili neizravno preko primatelja plaćanja) platiteljevom PPU-u, kako bi se primatelju plaćanja omogućilo iniciranje naplate za terećenje platiteljevog naznačenog računa za plaćanje i kako bi se omogućilo da platitelj PPU postupi prema takvim instrukcijama;
- (22) „platni sustav za mala plaćanja” znači platni sustav čija je glavna svrha obrada, obračun ili namira kreditnih transfera ili izravnih terećenja koja su zajedno u paketu radi prijenosa, te se prvenstveno odnose na male iznose i imaju nizak prioritet, a koji nije sustav velikih plaćanja;
- (23) „mikropoduzeće” znači poduzeće koje je u vrijeme sklapanja ugovora o platnoj usluzi poduzeće prema definiciji iz članka 1. i članka 2., stavaka 1. i 3. Priloga Preporuci Komisije 2003/361/EZ ⁽²⁾;
- (24) „potrošač” znači fizička osoba koja u ugovorima o platnim uslugama djeluje izvan područja trgovačke, poslovne ili profesionalne djelatnosti;
- (25) „R-transakcija” znači platna transakcija koju PPU ne može propisno izvršiti, ili koja ima za posljedicu iznimnu obradu, između ostalog, zbog nedostatka novčanih sredstava, opoziva, pogrešnog iznosa ili pogrešnog datuma, nedostatka ovlaštenja ili pogrešnog, odnosno zatvorenog računa;
- (26) „prekogranična platna transakcija” znači platna transakcija koju inicira platitelj ili primatelj plaćanja i u kojoj se platitelj PPU i PPU primatelja plaćanja nalaze u različitim državama članicama;
- (27) „nacionalna platna transakcija” znači platna transakcija koju inicira platitelj ili primatelj plaćanja, a u kojoj se platitelj PPU i PPU primatelja plaćanja nalaze u istoj državi članici;

⁽¹⁾ SLL 177, 30.6.2006., str. 1.

⁽²⁾ SLL 124, 20.5.2003., str. 36.

(28) „referentna stranka” znači fizička ili pravna osoba u čije ime platitelj izvršava ili primatelj plaćanja prima plaćanje.

Članak 3.

Dostupnost

1. PPU primatelja plaćanja koji je dostupan za nacionalne kreditne transfere u okviru neke platne sheme dostupan je, u skladu s pravilima platne sheme na razini Unije, i za kreditne transfere koje inicira primatelj plaćanja preko PPU-a koji se nalazi u bilo kojoj državi članici.

2. Platitelj PPU koji je dostupan za nacionalna izravna terećenja u okviru neke platne sheme dostupan je, u skladu s pravilima platne sheme na razini Unije, i za izravna terećenja koje inicira primatelj plaćanja preko PPU-a koji se nalazi u bilo kojoj državi članici.

3. Stavak 2. primjenjuje se samo na izravna terećenja koja su na raspolaganju potrošačima kao platiteljima u okviru platne sheme.

Članak 4.

Interoperabilnost

1. Platne sheme koje će pružatelji platnih usluga koristiti u svrhu izvršavanja kreditnih transfera i izravnih terećenja ispunjavaju sljedeće uvjete:

- (a) njihova pravila ista su za nacionalne i prekogranične transakcije kreditnog transfera unutar Unije i, na odgovarajući način, za nacionalne i prekogranične transakcije izravnog terećenja unutar Unije; i
- (b) sudionici u platnoj shemi predstavljaju većinu pružatelja platnih usluga u većini država članica, te čine većinu pružatelja platnih usluga unutar Unije, uzimajući u obzir samo one pružatelje platnih usluga koji pružaju kreditne transfere odnosno izravna terećenja.

U smislu točke (b) prvog podstavka, ako ni platitelj niti primatelj plaćanja nisu potrošači uzimaju se u obzir samo one države članice u kojima pružatelji platnih usluga takve usluge nude, i samo oni pružatelji platnih usluga koji takve usluge pružaju.

2. Operator ili, u nedostatku službenog operatora, sudionici u platnom sustavu za mala plaćanja unutar Unije osiguravaju tehničku interoperabilnost svojeg platnog sustava s ostalim platnim sustavima za mala plaćanja unutar Unije, primjenom standarda koje su izradila međunarodna ili europska standardizacijska tijela. Osim toga, oni ne donose pravila poslovanja koja ograničavaju interoperabilnost s drugim platnim sustavima za mala plaćanja unutar Unije. Platni sustavi određeni prema Direktivi 98/26/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. svibnja 1998. o konačnosti

namire u platnim sustavima i sustavima za namiru vrijednosnih papira ⁽¹⁾ samo osiguravaju tehničku interoperabilnost s drugim platnim sustavima određenima prema istoj direktivi.

3. Obradu kreditnih transfera i izravnih terećenja ne smiju ometati tehničke prepreke.

4. Vlasnik platne sheme ili, ako ne postoji službeni vlasnik platne sheme, vodeći sudionik u novoj shemi za mala plaćanja koja ima sudionike u najmanje osam država članica, može podnijeti zahtjev nadležnim tijelima u državi članici u kojoj se nalazi vlasnik platne sheme ili vodeći sudionik za privremeno izuzeće od uvjeta navedenih u točki (b) prvog podstavka stavka 1. Ta nadležna tijela mogu, nakon konzultacija s nadležnim tijelima u drugim državama članicama u kojima nova platna shema ima sudionika, Komisijom i ESB-om, odobriti takvo izuzeće na najduže 3 godine. Ta nadležna tijela svoju odluku temelje na mogućnosti da se nova platna shema razvije u potpuno djelotvornu paneuropsku platnu shemu te na njezinom doprinosu povećanju konkurentnosti ili poticanju inovacija.

5. S izuzetkom platnih usluga za koje vrijedi izuzeće iz članka 16., stavka 4., ovaj članak stupa na snagu 1. veljače 2014.

Članak 5.

Zahtjevi za transakcije kreditnog transfera i izravnog terećenja

1. Pružatelji platnih usluga izvršavaju transakcije kreditnog transfera i izravnog terećenja prema sljedećim zahtjevima:

- (a) moraju se koristiti identifikacijskom oznakom računa za plaćanje, navedenom u točki (1)(a) Priloga za utvrđivanje računa za plaćanje, bez obzira na to gdje se nalaze dotični pružatelji platnih usluga;
- (b) moraju primjenjivati formate poruka navedene u točki (1)(b) Priloga kada prenose platne transakcije drugom PPU-u ili preko platnog sustava za mala plaćanja;
- (c) moraju osigurati da se korisnici platnih usluga koriste identifikacijskom oznakom računa za plaćanje, navedenom u točki (1)(a) Priloga za utvrđivanje računa za plaćanje, neovisno o tome nalaze li se platitelj PPU i PPU primatelja plaćanja, ili jedini PPU u platnoj transakciji u istoj državi članici ili u različitim državama članicama;
- (d) moraju osigurati da se, ako KPU koji nije potrošač ili mikro poduzeće inicira ili prima pojedinačne kreditne transfere ili pojedinačna izravna terećenja koja se ne prenose pojedinačno nego zajedno u paketu, primjenjuju formati poruka navedeni u točki (1)(b) Priloga.

⁽¹⁾ SL L 166, 11.6.1998., str. 45.

Ne dovodeći u pitanje točku (b) prvog podstavka, pružatelji platnih usluga, na poseban zahtjev KPU-a koriste formate poruka navedene u točki (1)(b) Priloga u odnosu na tog KPU-a.

2. Pružatelji platnih usluga izvršavaju kreditne transfere prema sljedećim uvjetima, podložno svim obvezama propisanim nacionalnim pravom za provedbu Direktive 95/46/EZ:

- (a) platitelj PPU mora osigurati da platitelj dostavi elemente podataka navedene u točki (2)(a) Priloga;
- (b) platitelj PPU mora PPU-u primatelja plaćanja dostaviti elemente podataka navedene u točki (2)(b) Priloga;
- (c) PPU primatelja plaćanja mora dostaviti ili staviti na raspolaganje primatelju plaćanja elemente podataka navedene u točki (2)(d) Priloga.

3. Pružatelji platnih usluga izvršavaju izravna terećenja prema sljedećim uvjetima, podložno svim obvezama propisanim nacionalnim pravom za provedbu Direktive 95/46/EZ:

- (a) PPU primatelja plaćanja mora osigurati da:
 - (i) primatelj plaćanja dostavi elemente podataka navedene u točki (3)(a) Priloga s prvim izravnim terećenjem i jednokratnim izravnim terećenjem, te sa svakom sljedećom platnom transakcijom;
 - (ii) platitelj da suglasnost i primatelju plaćanja i platiteljevom PPU-u (izravno, ili neizravno preko primatelja plaćanja), da se ovlaštenja, zajedno s naknadnim izmjenama ili poništenjem, pohrane od strane primatelja plaćanja ili treće stranke u ime primatelja plaćanja, te da primatelj plaćanja bude obaviješten o toj obvezi od strane PPU-a u skladu s člancima 41. i 42. Direktive 2007/64/EZ;
- (b) PPU primatelja plaćanja mora platiteljevom PPU-u dostaviti elemente podataka navedene u točki (3)(b) Priloga;
- (c) platitelj PPU mora dostaviti ili staviti na raspolaganje platitelju elemente podataka navedene u točki (3)(c) Priloga;
- (d) platitelj mora imati pravo naložiti svojem PPU-u:
 - (i) da ograniči naplatu izravnog terećenja na određeni iznos ili vremenski okvir, ili oboje;
 - (ii) ako ovlaštenje prema platnoj shemi ne uključuje pravo na povrat novčanih sredstava, da prije terećenja njihovog računa za plaćanje i na osnovi podataka iz ovlaštenja provjeri svaku transakciju izravnog terećenja i provjeri jesu li iznos i vremenski okvir dostavljene transakcije izravnog terećenja jednaki iznosu i vremenskom okviru dogovorenom u ovlaštenju;

- (iii) da blokira sva izravna terećenja platiteljevog računa za plaćanje ili da blokira sva izravna terećenja, inicirana od strane jednog ili više navedenih primatelja plaćanja, ili da odobri samo izravna terećenja inicirana od strane jednog ili više navedenih primatelja plaćanja.

Ako ni primatelj plaćanja niti platitelj nisu potrošači, pružatelji platnih usluga nisu obvezni ispunjavati točke (d) i., ii. ili iii.

Platitelj PPU obavješćuje platitelja o pravima iz točke (d), u skladu s člancima 41. i 42. Direktive 2007/64/EZ.

S prvom transakcijom izravnog terećenja ili jednokratnom transakcijom izravnog terećenja, te sa svakom sljedećom transakcijom izravnog terećenja primatelj plaćanja šalje podatke iz ovlaštenja svojem PPU-u, a PPU primatelja plaćanja prenosi podatke iz ovlaštenja platiteljevom PPU-u sa svakom transakcijom izravnog terećenja.

4. Osim zahtjeva iz stavka 1., primatelj plaćanja koji prima kreditne transfere priopćava svojim platiteljima za svaki traženi kreditni transfer svoju identifikacijsku oznaku računa za plaćanje, navedenu u točki (1)(a) Priloga, te, do 1. veljače 2014. za nacionalne platne transakcije, a do 1. veljače 2016. za prekogranične platne transakcije, ali samo ako je to potrebno, BIC svojeg PPU-a.

5. Prije prve transakcije izravnog terećenja platitelj priopćuje svoju identifikacijsku oznaku računa za plaćanje, navedenu u točki 1(a) Priloga. Platitelj priopćuje BIC svojeg PPU-a do 1. veljače 2014. za nacionalne platne transakcije, a do 1. veljače 2016. za prekogranične platne transakcije, ali samo ako je to potrebno.

6. Ako okvirni sporazum između platitelja i platiteljevog PPU-a ne predviđa pravo na povrat novčanih sredstava, platitelj PPU, ne dovodeći u pitanje stavak 3. točku (a) podtočku ii., provjerava svaku transakciju izravnog terećenja prije terećenja platiteljevog računa za plaćanje i na osnovi podataka iz ovlaštenja, kako bi provjerio je li iznos dostavljene transakcije izravnog terećenja jednak iznosu i vremenskom okviru dogovorenom u ovlaštenju.

7. Nakon 1. veljače 2014. za nacionalne platne transakcije, odnosno nakon 1. veljače 2016. za prekogranične platne transakcije pružatelji platnih usluga ne smiju tražiti od korisnika platnih usluga da navedu BIC platiteljevog PPU-a ili PPU-a primatelja plaćanja.

8. Platitelj PPU i PPU primatelja plaćanja ne zaračunavaju dodatne troškove ili druge naknade za postupak ispisivanja kojim se automatski sastavlja ovlaštenje za platne transakcije inicirane preko ili pomoću platne kartice na prodajnom mjestu, koje dovode do izravnog terećenja.

Članak 6.

Konačni datumi

1. Najkasnije od 1. veljače 2014. kreditni se transferi izvršavaju u skladu s tehničkim zahtjevima navedenim u članku 5., stavcima 1., 2. i 4., te točkama 1. i 2. Priloga.
2. Najkasnije od 1. veljače 2014., izravna terećenja izvršavaju se u skladu s člankom 8., stavcima 2. i 3., te zahtjevima navedenim u članku 5., stavcima 1., 3., 5., 6. i 8., te točkama 1. i 3. Priloga.
3. Ne dovodeći u pitanje članak 3., izravna terećenja izvršavaju se u skladu sa zahtjevima navedenim u članku 8., stavku 1. najkasnije od 1. veljače 2017. za nacionalna plaćanja, te najkasnije od 1. studenoga 2012. za prekogranična plaćanja.
4. U slučaju nacionalnih platnih transakcija, država članica ili, uz odobrenje dotične države članice, pružatelj platnih usluga države članice, mogu nakon ispitivanja i ocjene pripremljenosti i spremnosti svojih građana utvrditi ranije datume od onih koji su navedeni u stavcima 1. i 2.

Članak 7.

Valjanost ovlaštenja i pravo na povrat novčanih sredstava

1. Valjano odobrenje primatelja plaćanja za naplatu ponavljajućih izravnih terećenja prema naslijeđenoj shemi prije 1. veljače 2014. vrijedi i nakon tog datuma i smatra se da ono predstavlja suglasnost platiteljevom PPU-u za izvršavanje ponavljajućih izravnih terećenja koje je taj primatelj plaćanja naplatio u skladu s ovom Uredbom, ako ne postoje nacionalni propisi ili potrošački sporazumi o nastavku valjanosti ovlaštenja za izravno terećenje.
2. Ovlaštenja iz stavka 1. omogućuju bezuvjetne povrate novčanih sredstava i povrate novčanih sredstava koji vrijede retroaktivno od datuma plaćanja koje se nadoknađuje, ako su takvi povrati predviđeni u okviru postojećeg ovlaštenja.

Članak 8.

Međubankovne naknade za transakcije izravnog terećenja

1. Ne dovodeći u pitanje stavak 2., na transakcije izravnog terećenja ne primjenjuju se VMN po transakciji izravnog terećenja niti druge ugovorene naknade s istom svrhom ili učinkom.
2. Za R-transakcije VMN se može primjenjivati ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

- (a) cilj je aranžmana učinkovita raspodjela troškova na PPU-a ili KPU-a, ovisno o tome koji je od njih prouzročio R-transakciju, pritom uzimajući u obzir postojanje transakcijskih troškova, te osigurati da se platitelju naknade ne naplaćuju automatski i da se PPU-u zabrani da za određenu vrstu R-transakcija

korisnicima platnih usluga naplaćuju naknade koje premašuju troškove koje snosi PPU za takve transakcije;

- (b) naknade se strogo temelje na troškovima;
- (c) visina naknada ne premašuje stvarne troškove obrade R-transakcije od strane najučinkovitijeg usporedivog PPU-a koji je, s obzirom na obujam transakcija i karakter usluga, reprezentativna stranka u aranžmanu;
- (d) primjena naknada u skladu s točkama (a), (b) i (c) sprječava PPU-a da svojim korisnicima platnih usluga naplaćuje dodatne naknade u vezi s troškovima koji su već obuhvaćeni tim međubankovnim naknadama;
- (e) ne postoji provediva i ekonomski isplativa alternativa aranžmanu koja bi omogućila jednako učinkovito ili učinkovitije odvijanje R-transakcija uz iste ili niže troškove za potrošače.

U smislu prvog podstavka, za obračun naknada za R-transakcije uzimaju se u obzir samo kategorije troškova koje su izravno i nedvosmisleno povezane s obradom R-transakcija. Ti se troškovi točno utvrđuju. Specifikacija iznosa troškova, uključujući odvojeno utvrđivanje svake njihove komponente dio je aranžmana koji olakšava provjeru i praćenje.

3. Stavci 1. i 2. primjenjuju se *mutatis mutandis* na unilateralne aranžmane e jednog PPU-a i na bilateralne aranžmane između pružatelja platnih usluga, čiji je cilj ili učinak ekvivalentan onima iz multilateralnog aranžmana.

Članak 9.

Dostupnost plaćanja

1. Platitelj koji izvršava kreditni transfer primatelju plaćanja koji ima račun za plaćanje unutar Unije ne navodi državu članicu u kojoj se taj račun treba nalaziti, pod uvjetom da je račun za plaćanje dostupan u skladu s člankom 3.
2. Primatelj plaćanja koji prihvaća kreditni transfer ili koristi izravno terećenje za naplatu novčanih sredstava od platitelja koji ima račun za plaćanje unutar Unije, ne navodi državu članicu u kojoj se taj račun treba nalaziti, pod uvjetom da je račun za plaćanje dostupan u skladu s člankom 3.

Članak 10.

Nadležna tijela

1. Države članice imenuju nadležnim tijelima odgovornima za osiguranje usklađenosti s ovom Uredbom javna tijela, tijela priznata prema nacionalnim propisima ili javna tijela ovlaštena izričito za tu svrhu na temelju nacionalnih propisa, uključujući i nacionalne središnje banke. Države članice mogu imenovati postojeća tijela da djeluju kao nadležna tijela.

2. Države članice obavješćuju Komisiju o nadležnim tijelima, imenovanima prema stavku 1. do 1. veljače 2013. One bez odlaganja obavješćuju Komisiju i europsko nadzorno tijelo (Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo, EBA) o svakoj naknadnoj promjeni u vezi s tim tijelima.

3. Države članice osiguravaju da nadležna tijela iz stavka 1. imaju sva potrebna ovlaštenja za obavljanje svojih dužnosti. Postoji li na njihovom državnom području više od jednog nadzornog tijela za pitanja obuhvaćena ovom Uredbom, države članice osiguravaju usku suradnju tih tijela s ciljem djelotvornog ispunjavanja njihovih dužnosti.

4. Nadležna tijela učinkovito prate usklađenost pružatelja platnih usluga s ovom Uredbom, te poduzimaju sve potrebne mjere za osiguranje takve usklađenost. Ona međusobno surađuju u skladu s člankom 24. Direktive 2007/64/EZ i člankom 31. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

Članak 11.

Sankcije

1. Države članice do 1. veljače 2013. propisuju sankcije koje se primjenjuju na kršenje ove Uredbe i poduzimaju sve potrebne mjere za osiguranje njihove provedbe. Takve su sankcije učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće. Države članice obavješćuju Komisiju o tim pravilima i mjerama do 1. kolovoza 2013., te je bez odlaganja obavješćuju o svakoj njihovoj naknadnoj izmjeni.

2. Sankcije iz stavka 1. ne primjenjuju se na potrošače.

Članak 12.

Izvansudski pritužbeni postupci i postupci izvansudskog rješavanja sporova

1. Države članice dužne su uspostaviti odgovarajuće i učinkovite izvansudske pritužbene postupke i postupke izvansudskog rješavanja sporova između korisnika platnih usluga i njihovih pružatelja platnih usluga u vezi s pravima i obvezama koje proizlaze iz ove Uredbe. U te svrhe države članice imenuju postojeća tijela, ili, prema potrebi, osnivaju nova.

2. Države članice obavješćuju Komisiju o tijelima iz stavka 1. do 1. veljače 2013. One bez odlaganja obavješćuju Komisiju o svakoj naknadnoj promjeni u vezi s tim tijelima.

3. Države članice mogu odrediti da se ovaj članak primjenjuje samo na korisnike platnih usluga koji su potrošači ili samo na one koji su potrošači i mikropoduzeća. Države članice obavješćuju Komisiju o svakoj takvoj odredbi do 1. kolovoza 2013.

Članak 13.

Delegiranje ovlasti

Komisija je ovlaštena donositi delegirane pravne akte u skladu s člankom 14. u svrhu izmjene Priloga, kako bi se uzeo u obzir tehnički napredak i kretanja na tržištu.

Članak 14.

Izvršavanje delegiranja

1. Ovlast za donošenje delegiranih pravnih akata prenosi se na Komisiju podložno uvjetima navedenima u ovom članku.

2. Ovlast za donošenje delegiranih pravnih akata iz članka 13. prenosi se na Komisiju na razdoblje od 5 godina, počevši od 31. ožujka 2012. Komisija sastavlja izvješće u vezi s delegiranjem ovlasti najkasnije 9 mjeseci prije kraja tog petogodišnjeg razdoblja. Delegiranje ovlasti automatski se produžava na razdoblja iste dužine, osim ako se Europski parlament ili Vijeće suprotstave takvom produžetku najkasnije 3 mjeseca prije završetka svakog razdoblja.

3. Europski parlament ili Vijeće mogu u svako doba ukinuti delegiranje ovlasti iz članka 13. Odlukom o ukidanju prestaje vrijediti delegirana ovlast navedena u toj odluci. Odluka stupa na snagu na dan nakon njezine objave u *Službenom listu Europske unije* ili neki kasniji datum naveden u njoj. Ona ne utječe na valjanost bilo kojeg delegiranog pravnog akta koji je već na snazi.

4. Čim donese delegirani pravni akt, Komisija o tome istodobno obavješćuje Europski parlament i Vijeće.

5. Delegirani pravni akt donesen u skladu s člankom 13. stupa na snagu samo ako nije uložena žalba od strane Europskog parlamenta niti Vijeća u roku od 3 mjeseca nakon obavijesti o tom pravnom aktu Europskom parlamentu i Vijeću ili ako, prije isteka tog razdoblja, i Europski parlament i Vijeće obavijeste Komisiju da neće uložiti žalbu. To razdoblje produžava se za 3 mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

Članak 15.

Preispitivanje

Do 1. veljače 2017. Komisija podnosi Europskom parlamentu, Vijeću, Europskom gospodarskom i socijalnom odboru, ESB-u i EBA-i izvješće o primjeni ove Uredbe, kojem se, prema potrebi, prilaže prijedlog.

Članak 16.

Prijelazne odredbe

1. Odstupajući od odredaba članka 6., stavaka 1. i 2., države članice mogu dopustiti pružateljima platnih usluga da do 1. veljače 2016. korisnicima platnih usluga pružaju usluge konverzije za nacionalne platne transakcije, omogućavajući koris-

nicima platnih usluga koji su potrošači da nastave s korištenjem BBAN-a umjesto identifikacijske oznake računa za plaćanje, navedene u točki (1)(a) Priloga, pod uvjetom da je osigurana interoperabilnost pretvaranjem platiteljevog BBAN-a i BBAN-a primatelja plaćanja tehnički i sigurno u odgovarajuću identifikacijsku oznaku računa za plaćanje navedenu u točki (1)(a) Priloga. Ta identifikacijska oznaka računa za plaćanje dostavlja se, prema potrebi, KPU-u koji izdaje nalog prije izvršenja plaćanja. U takvom slučaju pružatelji platnih usluga ne zaračunavaju KPU-u nikakve troškove ili druge naknade koje su izravno ili neizravno povezane s tim uslugama konverzije.

2. Pružatelji platnih usluga koji nude platne usluge u eurima, a nalaze se u nekoj od država članica čija valuta nije euro, se usklađuju se s odredbama članka 3. kod ponude platnih usluga u eurima do 31. listopada 2016. Međutim, ako bilo koja od takvih država članica uvede euro kao valutu prije 31. listopada 2015., PPU koji se nalazi u toj državi članici usklađuje se s odredbama članka 3. u roku od 1 godine od datuma kada se dotična država članica pridružila europodručju.

3. Države članice mogu dopustiti svojim nadležnim tijelima izuzeće od svih ili nekih zahtjeva iz članka 6., stavaka 1. i 2. za transakcije kreditnog transfera ili izravnog terećenja čiji je ukupni udio na tržištu, prema službenim statističkim podacima o platnom prometu koje izdaje ESB na godišnjoj osnovi, manji od 10% ukupnog broja transakcija kreditnog transfera odnosno izravnog terećenja u toj državi članici do 1. veljače 2016.

4. Države članice mogu dopustiti svojim nadležnim tijelima izuzeće od svih ili nekih zahtjeva iz članka 6., stavaka 1. i 2. za platne transakcije zadane pomoću platne kartice na prodajnom mjestu, čiji je rezultat izravno terećenje na račun za plaćanje i sa računa za plaćanje utvrđenog pomoću BBAN-a ili IBAN-a do 1. veljače 2016.

5. Odstupajući od odredaba članka 6., stavaka 1. i 2., države članice mogu dopustiti svojim nadležnim tijelima, do 1. veljače 2016., izuzeće od posebnog zahtjeva iz članka 5. stavka 1., točke (d) o korištenju formata poruka navedenih u točki (1)(b) Priloga, za korisnike platnih usluga koji iniciraju ili primaju pojedinačne kreditne transfere ili izravna terećenja koji se prenose zajedno u paketu. Unatoč mogućem izuzeću, pružatelji platnih usluga su dužni ispuniti uvjete navedene u članku 5., stavku 1., točki (d), ako KPU zatraži takvu uslugu.

6. Odstupajući od odredaba članka 6., stavaka 1. i 2., države članice mogu odgoditi zahtjeve koji se odnose na navođenje BIC-a za nacionalne platne transakcije u članku 5., stavcima 4., 5. i 7. do 1. veljače 2016.

7. Ako neka država članica namjerava koristiti neko od odstupanja predviđenih u stavcima 1., 3., 4., 5., ili 6., ta država članica dužna je o tome obavijestiti Komisiju do 1. veljače 2013. te nakon

toga dopustiti svojem nadležnom tijelu da izuzme, prema potrebi, neke ili sve zahtjeve navedene u članku 5., članku 6., stavcima 1. ili 2. i Prilogu za odgovarajuće platne transakcije, kako je navedeno u dotičnim stavcima ili podstavcima, i za razdoblje koje ne premašuje ono navedeno u odstupanjima. Države članice obavješćuju Komisiju o platnim transakcijama za koje vrijedi odstupanje, te o svakoj naknadnoj promjeni.

8. Pružatelji platnih usluga koji se nalaze u državi članici čija valuta nije euro i korisnici platnih usluga koji se koriste platnom uslugom u toj državi dužni su ispuniti zahtjeve iz članka 4. i 5. do 31. listopada 2016. Operatori platnog sustava za mala plaćanja za državu članicu čija valuta nije euro ispunjavaju zahtjeve iz članka 4., stavka 2. do 31. listopada 2016.

Međutim, ako se uvede euro kao valuta u bilo kojoj od tih država članica prije 31. listopada 2015., pružatelji platnih usluga ili, prema potrebi, operatori platnog sustava za mala plaćanja koji se nalaze u toj državi članici i korisnici platnih usluga koji se u njoj koriste platnom uslugom usklađuju se s dotičnim odredbama u roku od 1 godine, počevši od datuma na koji se dotična država članica pridružila europodručju, ali ne prije odgovarajućih datuma određenih za države članice koje su na dan 31. ožujka 2012. uvele euro kao nacionalnu valutu.

Članak 17.

Izmjene Uredbe (EZ) br. 924/2009

Uredba (EZ) br. 924/2009 mijenja se kako slijedi:

(1) U članku 2. točka (10) zamjenjuje se sljedećim:

„10. „novčana sredstva” znači novčanice i kovanice, knjižni novac i elektronički novac prema definiciji iz članka 2. stavka 2. Direktive 2009/110/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o osnivanju, obavljanju djelatnosti i bonitetnom nadzoru poslovanja institucija za elektronički novac (*).

(*) SL L 267, 10.10.2009., str. 7.”

(2) U članku 3. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Naknade koje pružatelj platnih usluga zaračunava korisniku platnih usluga za prekogranična plaćanja jednake su naknadama koje taj pružatelj platnih usluga zaračunava korisnicima platnih usluga za odgovarajuća nacionalna plaćanja jednake vrijednosti i u istoj valuti.”

(3) Članak 4. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 2. briše se;

(b) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Pružatelj platnih usluga može korisniku platnih usluga zaračunati dodatne naknade uz one koje su zaračunate u skladu s člankom 3. stavkom 1. ako taj korisnik naloži pružatelju platnih usluga da izvrši prekogranično plaćanje bez priopćavanja IBAN-a i, prema potrebi, i u skladu s Uredbom (EU) br. 260/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. ožujka 2012. o utvrđivanju tehničkih i poslovnih zahtjeva za kreditne transfere i izravna terećenja u eurima i o izmjeni Uredbe (EZ) br. 924/2009 (*), odgovarajućeg BIC-a za račun za plaćanje u drugoj državi članici. Te naknade moraju biti primjerene i u skladu s troškovima. One moraju biti dogovorene između pružatelja platnih usluga i korisnika platnih usluga. Pružatelj platnih usluga pravodobno obavješćuje korisnika platnih usluga o iznosu dodatnih naknada prije nego što takav dogovor postane obvezujući za korisnika platnih usluga.

(*) SL L 94, 30.3.2012., str. 22.”

(4) U članku 5. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 14. ožujka 2012.

Za Europski parlament

Predsjednik

M. SCHULZ

Za Vijeće

Predsjednik

N. WAMMEN

„1. S učinkom od 1. veljače 2016. države članice ukidaju nacionalne obveze izvješćivanja na osnovi namire za statistiku platne bilance koje vrijede za pružatelje platnih usluga u vezi s platnim transakcijama njihovih klijenata.”

(5) Članak 7. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. datum „1. studenoga 2012.” zamjenjuje se datumom „1. veljače 2017.”;

(b) u stavku 2. datum „1. studenoga 2012.” zamjenjuje se datumom „1. veljače 2017.”;

(c) u stavku 3. datum „1. studenoga 2012.” zamjenjuje se datumom „1. veljače 2017.”;

(6) Članak 8. briše se.

Članak 18.

Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu sljedećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

PRILOG

TEHNIČKI ZAHTJEVI (ČLANAK 5.)

1. Osim osnovnih zahtjeva navedenih u članku 5., za transakcije kreditnog transfera i izravnog terećenja vrijede sljedeći tehnički zahtjevi:
 - (a) Identifikacijska oznaka računa za plaćanje iz članka 5., stavka 1., točaka (a) i (c) mora biti IBAN.
 - (b) Standard za format poruka iz članka 5., stavka 1., točaka (b) i (d) mora biti ISO 20022 XML.
 - (c) Polje s podacima o opisu plaćanja mora dopustiti 140 znakova. Platne sheme mogu dopustiti veći broj znakova, osim ako uređaj koji se koristi za slanje informacija ima tehnička ograničenja u vezi s brojem znakova; u takvom slučaju primjenjuje se tehnička gornja granica uređaja.
 - (d) Informacije o referenci opisa plaćanja i drugi elementi podataka dostavljeni u skladu s točkama 2. i 3. ovog Priloga moraju biti preneseni u cijelosti i bez izmjena između pružatelja platnih usluga u lancu plaćanja.
 - (e) Nakon što traženi podaci postanu dostupni u elektroničkom obliku, platne transakcije moraju omogućiti potpuno automatiziranu, elektroničku obradu u svim fazama procesa duž cijelog lanca plaćanja (direktnu obradu, engl. end-to-end straight-through processing), kako bi se cijeli proces plaćanja mogao voditi elektronički, bez ponovnog unosa ili ručnog posredovanja. To mora, kadgod je moguće, vrijediti i za iznimnu obradu transakcija kreditnog transfera i izravnog terećenja.
 - (f) U platnim shemama ne smije biti određen najniži prag iznosa platne transakcije za kreditni transfer i izravno terećenje, ali ne postoji obveza obrade platnih transakcija čiji je iznos nula.
 - (g) U platnim shemama ne postoji obveza izvršavanja kreditnih transfera i izravnih terećenja čiji iznos premašuje EUR 999 999,99.
2. Osim zahtjeva iz točke 1., za transakcije kreditnog transfera vrijede sljedeći zahtjevi:
 - (a) Elementi podataka iz članka 5., stavka 2., točke (a) jesu sljedeći:
 - i. ime platitelja i/ili IBAN platiteljevog računa za plaćanje,
 - ii. iznos kreditnog transfera,
 - iii. IBAN računa za plaćanje primatelja plaćanja,
 - iv. ako je raspoloživo, ime primatelja plaćanja,
 - v. bilo kakve informacije o opisu plaćanja.
 - (b) Elementi podataka iz članka 5., stavka 2., točke (b) jesu sljedeći:
 - i. ime platitelja,
 - ii. IBAN platiteljevog računa za plaćanje,
 - iii. iznos kreditnog transfera,
 - iv. IBAN računa za plaćanje primatelja plaćanja,
 - v. bilo kakve informacije o opisu plaćanja,
 - vi. bilo kakav identifikacijski kôd primatelja plaćanja,
 - vii. ime bilo koje referentne stranke primatelja plaćanja,
 - viii. svrha kreditnog transfera,
 - ix. bilo koja kategorija svrhe kreditnog transfera.
 - (c) Osim toga, platitelj PPU mora PPU-u primatelja plaćanja dostaviti sljedeće obvezne elemente podataka:
 - i. BIC platiteljevog PPU-a (ako pružatelji platnih usluga koji sudjeluju u platnoj transakciji ne ugovore drukčije),

- ii. BIC PPU-a primatelja plaćanja (ako pružatelji platnih usluga koji sudjeluju u platnoj transakciji ne ugovore drukčije),
 - iii. identifikacijski kôd platne sheme,
 - iv. datum namire kreditnog transfera,
 - v. referentni broj poruke o kreditnom transferu platiteljevog PPU-a.
- (d) Elementi podataka iz članka 5., stavka 2., točke (c) jesu sljedeći:
- i. ime platitelja,
 - ii. iznos kreditnog transfera,
 - iii. bilo kakve informacije o opisu plaćanja.
3. Osim zahtjeva iz točke 1., za transakcije izravnog terećenja vrijede sljedeći zahtjevi:
- (a) Elementi podataka iz članka 5., stavka 3., točke (a) i. jesu sljedeći:
- i. vrsta izravnog terećenja (ponavljajuće, jednokratno, prvo, zadnje ili poništenje)
 - ii. ime primatelja plaćanja,
 - iii. IBAN računa za plaćanje primatelja plaćanja koji će se odobriti radi naplate,
 - iv. ako je raspoloživo, ime platitelja,
 - v. IBAN platiteljevog računa za plaćanje koji će se teretiti radi naplate,
 - vi. jedinstvena referentna oznaka ovlaštenja,
 - vii. datum potpisivanja platiteljevog ovlaštenja, ako je ono izdano nakon 31. ožujka 2012.,
 - viii. iznos za naplatu,
 - ix. ako ovlaštenje preuzima primatelj plaćanja koji nije primatelj plaćanja koji je izdao ovlaštenje, jedinstvena referentna oznaka ovlaštenja koju je dao izvorni primatelj plaćanja koji je izdao ovlaštenje,
 - x. identifikator primatelja plaćanja,
 - xi. ako ovlaštenje preuzima primatelj plaćanja koji nije primatelj plaćanja koji je izdao ovlaštenje, identifikator izvornog primatelja plaćanja koji je izdao ovlaštenje,
 - xii. bilo kakve informacije o opisu plaćanja koje primatelj plaćanja dostavi platitelju,
 - xiii. bilo koja svrha naplate,
 - xiv. bilo koja kategorija svrhe naplate.
- (b) Elementi podataka iz članka 5., stavka 3., točke (b) jesu sljedeći:
- i. BIC PPU-a primatelja plaćanja (ako pružatelji platnih usluga koji sudjeluju u platnoj transakciji ne ugovore drukčije),
 - ii. BIC platiteljevog PPU-a (ako pružatelji platnih usluga koji sudjeluju u platnoj transakciji ne ugovore drukčije),
 - iii. ime platiteljeve referentne stranke (ako postoji u dematerijaliziranom ovlaštenju),
 - iv. identifikacijski kod platiteljeve referentne stranke (ako postoji u dematerijaliziranom ovlaštenju),
 - v. ime referentne stranke primatelja plaćanja (ako postoji u dematerijaliziranom ovlaštenju),
 - vi. identifikacijski kôd referentne stranke primatelja plaćanja (ako postoji u dematerijaliziranom ovlaštenju),
 - vii. identifikacijski kôd platne sheme,
 - viii. datum namire naplate,
 - ix. referentna oznaka za naplatu PPU-a primatelja plaćanja,

- x. vrsta ovlaštenja,
 - xi. vrsta izravnog terećenja (ponavljajuće, jednokratno, prvo, zadnje ili poništenje),
 - xii. ime primatelja plaćanja,
 - xiii. IBAN računa za plaćanje primatelja plaćanja koji će se odobriti radi naplate,
 - xiv. ako je raspoloživo, ime platitelja,
 - xv. IBAN platiteljevog računa za plaćanje koji će se teretiti radi naplate,
 - xvi. jedinstvena referentna oznaka ovlaštenja,
 - xvii. datum potpisivanja ovlaštenja, ako je platitelj izdao ovlaštenje nakon 31. ožujka 2012.,
 - xviii. iznos za naplatu,
 - xix. jedinstvena referentna oznaka ovlaštenja, koju je dostavio izvorni primatelj plaćanja koji je izdao ovlaštenje (ako je ovlaštenje preuzeo primatelj plaćanja koji nije primatelj plaćanja koji je izdao ovlaštenje),
 - xx. identifikator primatelja plaćanja,
 - xxi. identifikator izvornog primatelja plaćanja koji je izdao ovlaštenje (ako je ovlaštenje preuzeo primatelj plaćanja koji nije primatelj plaćanja koji je izdao ovlaštenje),
 - xxii. bilo kakve informacije o opisu plaćanja koje primatelj plaćanja dostavi platitelju.
- (c) Elementi podataka iz članka 5., stavka 3., točke (c) jesu sljedeći:
- i. jedinstvena referentna oznaka ovlaštenja,
 - ii. identifikator primatelja plaćanja,
 - iii. ime primatelja plaćanja,
 - iv. iznos za naplatu,
 - v. bilo kakve informacije o opisu plaćanja,
 - vi. identifikacijski kôd platne sheme.
-